

उद्योगधंदे, बँकिंग,
अर्थशास्त्र, व्यापार,
सहकार, इत्यादि
विषयांस वाहिलेले
एकमेव मराठी
साप्ताहिक

स्थापना : १९३५

अर्थ

“अर्थ एव प्रधानः” इति कौटिल्यः अर्थमूलौ धर्मकामाविति ।
—कौटिलीय अर्थशास्त्र

प्रत्येक बुधवारी
प्रसिद्ध होते.
वर्गणीचे दर :
वार्षिक : ६ रु.
सहामाही : ३ रु.
किरकोळ : १२ नये पैसे
दुर्गाधिवास, पुणे ४.

LICENCED TO POST WITHOUT
PREPAYMENT
Reg. No. B. 3434. Licence No. 53.

वर्ष २५

पुणे, बुधवार तारीख १० जून, १९५९

अंक २३

विविध माहिती

सीलोनला अमेरिकेची मदत—सीलोन व अमेरिका ह्यांच्या दरम्यान आर्थिक मदतीचा करार करण्यांत आला आहे. सीलोनमधील विकास योजनांच्या कामासाठी अमेरिका ३८ कोटी रुपये देणार आहे. त्यांतील कांहीं रकम कर्जाऊ आहे व कांहीं मदतीच्या स्वरूपाची आहे. त्याशिवाय सीलोनला २० हजार टन तांदूळ आणि ३० हजार टन आटाहि पुरविण्यांत येणार आहे.

भारत-संयुक्त अरब प्रजासत्ताक व्यापार—भारत व संयुक्त अरब प्रजासत्ताक ह्यांच्या दरम्यान दीर्घ मुदतीचा व्यापारी करार करण्यासंबंधी वाटाघाटी चालू आहेत. इजिप्तमधील कापूस भारतीय गिरण्यांना अधिक आकर्षक वाटावा म्हणून कांहीं योजनाहि आंखण्यांत येत आहेत. कापसाच्या खरेदीची चर्चा करण्यासाठी इंडियन चेंबर ऑफ कॉमर्सचे अध्यक्ष श्री. रुइया ह्यांना कैरोला बोलावण्यांत आले आहे.

केरळमधील साखरेचा व्यापार—केरळ राज्य सरकारने राज्यांतील साखरेचा घाऊक व्यापार परवान्यांच्या पद्धतीने नियंत्रित करण्याचे ठरविले आहे. साखरेच्या घाऊक व्यापाऱ्यांना चालू महिनाअखेरपर्यंत कमिशनर ऑफ सिव्हिल सप्लाइजकडून परवाना काढावा लागेल. परवान्याशिवाय व्यापार करता येणार नाही.

जपानमधील तेलाचा शोध—जपानमध्ये खनिज तेलाचा शोध करण्याचे प्रयत्न चालू आहेत. ह्या कामासाठी स्थापन करण्यांत आलेल्या कंपनीला आपल्या कामांत यश आले आहे. जपानच्या उत्तरेकडील भागांत एका ठिकाणी तेल मोठ्या प्रमाणावर आढळले आहे. ह्या ठिकाणी भू-गर्भातून तेल व गॅस उफाळून वर येत आहे.

ब्रिटनमधील औद्योगिक कलह—१९५७ सालाच्या मानाने १९५८ साली ब्रिटनमधील कारखान्यांतून उद्भवलेल्या औद्योगिक कलहांचे प्रमाण फमी झाल्याचे आढळून आले. १९५७ साली कलहामुळे परिणाम झालेल्या कामगारांची संख्या १३,५०,००० होती ती १९५८ साली ५,९१,००० पर्यंत खाली आली. १९५७ साली कलहांमुळे कामबंदी झालेल्या वेळा २,८५९ होत्या. १९५८ साली अशा वेळा २,६२९ भरल्या.

हिंदी वसाहतवाल्यांवर परिणाम नाही—गेल्या महिन्याच्या प्रारंभापासून सिंगापूरच्या आणि फेडरेशन ऑफ मलायाच्या सरकारांनी, परदेशी नागरिकांनी देशांत स्थायिक होण्याबद्दलचे नवे नियम अमलांत आणले आहेत. परंतु भारतामधील जे नागरिक ह्यापूर्वीच तेथील नागरिक झाले असतील त्यांच्या बाबतींत नव्या नियमांची अंमलबजावणी करण्यांत येणार नाही.

अधिक मदत देण्याची इच्छा—भारताचे साणी व जळण मंत्री श्री. स्वर्णसिंग नुकतेच रशियाचा दौरा करून परत आले. त्यांनी आपल्या दौऱ्यांत रशियांतील प्रमुख औद्योगिक केंद्रांना भेटी दिल्या. रशियाचे पुढारी भारताबरोबरचे औद्योगिक व व्यापारी संबंध अधिक दृढ करण्यास तयार आहेत, अशी माहिती त्यांनी भारतांत आल्यावर सांगितली.

श्रीनगर म्युझिअमची पुनर्घटना—श्रीनगर येथील म्युझिअमची पुनर्घटना करण्यासाठी काश्मीरच्या सरकारने ५०,००० रुपयांची रकम मंजूर केली आहे. पुनर्घटनेचे काम लवकरच हाती घेण्यांत येईल. ह्याच संग्रहालयामध्ये निसर्ग-इतिहास-विषयक विभाग खोलण्यासाठी मध्यवर्ती सरकारकडून ५०,००० रुपयांची मदत मिळणार आहे. त्यासंबंधीची योजना लवकरच तयार होईल.

पाकिस्तानांतील पोलादाचा कारखाना—जागतिक बँकेचे अध्यक्ष मि. लेन ऑस्टिन गेल्या एप्रिलमध्ये कराचीला येऊन गेले होते. पाकिस्तानांत पोलादाचा कारखाना काढण्यासंबंधीचा बँकेचा अहवाल आतां त्यांच्याकडून आला असल्याचे समजते. पाकिस्तानांत मुलतानजवळ हा कारखाना उभारण्यांत येण्याची शक्यता आहे. पाकिस्तानचे सरकार सध्या त्याविषयी विचार करीत आहे.

कराचीजवळ तेलशुद्धीचा कारखाना—पाकिस्तान सरकार आणि आंतरराष्ट्रीय तेलकंपन्यांची एक संघटना ह्यांच्यांत कराचीजवळ तेलशुद्धीचा एक कारखाना काढण्याचा करार झाला आहे. कारखान्याच्या उभारणीसाठी १.१५ कोटी पौंड खर्च येणार असून त्यांत दरसाल १५ लाख अशुद्ध तेल शुद्ध करण्यांत येईल. पाकिस्तानांत तेल सांपडत नसल्यामुळे सर्व अशुद्ध तेल परदेशांतून आयात करण्यांत येईल.

दातांच्या स्वच्छतेसाठी

★ माकडछाप म्हणजेच काळी टूथ पावडर ★

मागासलेल्या देशांना अधिक मदत द्या

अमेरिकेचे अंदर सेक्रेटरी ऑफ स्टेट मि. डगलस डिलॉन ह्यांनी कोलंबिया विशापीठात बोलतांना, औद्योगिक दृष्ट्या प्रगत असलेल्या राष्ट्रांनी, विशेषतः अमेरिकेकडल्या भांडवलदारांनी, मागासलेल्या देशांत अधिक भांडवल गुंतविण्यास पुढे यावे असा सडा दिला आहे. ते आपल्या भाषणांत म्हणाले की, अतिक्रिसित देश हा स्वतंत्र जगाचाच एक भाग आहे. स्वातंत्र्य अगर भाकरी ह्या दोन्हीपैकी एकाचीच निवड करणे आपणांस भाग आहे असे त्या देशांना कधीहि वाटू देतां कामा नये. स्वातंत्र्यावर होणाऱ्या हल्ल्याला ते तोंड देतात किंवा कम्युनिझमचा मार्ग स्वीकारतात ते स्वतंत्र देशांच्या सरकारांच्या व जनतेच्या घोरणावर अवलंबून आहे. पश्चिमेकडील राष्ट्रांनी जर त्यांना मदत केली नाही तर ते आर्थिक प्रगतीचा कम्युनिस्टांचा मार्ग स्वीकारल्याशिवाय राहणार नाहीत. असे झाले तर त्या देशांतील लोकांच्या हिताच्या दृष्टीने ती एक शोकपूर्ण घटना होईल, आणि स्वतंत्र जगाचाहि त्यामुळे घात होईल. अमेरिकेतील साजगी भांडवल अर्धविक्रिसित देशांत गुंतविण्यांत यावे म्हणून अमेरिकन सरकार उत्तेजन देत आहे. करविषयक कायद्यांत सुधारणा ह्याच हेतूने करण्यांत येत आहेत. आतापर्यंत अमेरिकेच्या साजगी भांडवलाची परदेशांत होणारी गुंतवणूक विषम प्रमाणांत होत आली आहे. बहुतेक सर्व भांडवल कॅनडा, दक्षिण अमेरिका आणि युरोप ह्या ठिकाणी गुंतविण्यांत आले आहे. एकंदरीत आशियातील देश, आफ्रिका आणि पश्चिम आशिया ह्या भूभागांकडे साजगी मालकीच्या अमेरिकन भांडवलाचे फारसे लक्ष गेलेले नाही. ह्या बाबतीत पाश्चात्य देश अयशस्वी झाले तर कम्युनिस्ट गटांतील देश त्या देशांना हुकुमशाहीचा आर्थिक प्रगतीचा मार्ग दाखविण्यास तयार आहेत.

रस्त्यांच्या बांधणीसाठी सत्रांत माठे कर्ज

जागतिक बँकेने रस्त्यांच्या बांधणीसाठी दिलेल्या कर्जापैकी सर्वांत मोठ्या कर्जाची घोषणा केली आहे. कर्जाची रक्कम ७-२ कोटी डॉलर्सची असून ती इराणला देण्यांत आली आहे. पश्चिम इराण व दक्षिण इराण ह्यामध्ये नवे रस्ते बांधण्यासाठी आणि जुने रस्ते दुरुस्त करण्यासाठी अगर त्यांची सुधारणा करण्यासाठी कर्जाचा उपयोग करण्यांत येणार आहे. ह्या सर्व रस्त्यांची मिळून लांबी १,५३० मैल होईल. इराणच्या आसातापासून कॅस्पियन समुद्राच्या काठापर्यंत एक महत्त्वाचा रस्ता बांधण्यांत येणार असून त्याला जोडणारे इतरहि रस्ते बांधण्यांत येणार आहेत. इराणचा प्रदेश जर्मनी, फ्रान्स, इटली व स्पेन ह्या सर्व देशांच्या मिळून प्रदेशाइतका मोठा आहे. पण त्या मानाने मुख्य रस्त्यांची व उपरस्त्यांची वाढ मात्र झालेली नाही. त्यामुळे शेतीच्या मालाच्या वहतुकीची फार अडचण होते. इराणमधील बराच भाग वालुकामय व रेंताड असला तरी उरलेल्या सुपीक भागांची रस्त्यांच्या अभावी फार कुचंबणा होते. ह्या परिस्थितीमुळे इराणच्या आर्थिक विकासाच्या कार्यक्रमांत रस्त्यांच्या बांधणीला फार महत्त्व आलेले अहे. कांहीं अंशाने भारतातहि अशीच परिस्थिति आहे. रस्ते नसल्यामुळे कित्येक राज्यांतील नैसर्गिक संपत्तीचा विकास झालेला नाही. रस्त्यांच्या अपुऱ्या विकासाच्या बाबतीत राजस्थान, मध्यप्रदेश, ओरिसा व आसाम ह्यांचा विशेष उल्लेख करावा लागेल. ह्या राज्यांतील रस्त्यांच्या बांधणीसाठी एक स्वतंत्र कॉर्पोरेशन स्थापन करण्याच्या सूचना करण्यांत येत आहेत. कॉर्पोरेशनसाठी लागणारा पैसा राज्य सरकार, मध्यवर्ती सरकार व जागतिक बँक ह्यांच्याकडून उभारता येण्यासारखा आहे. इराणला ज्याप्रमाणे जागतिक बँकेची मदत मिळाली आहे तशीच भारतालाहि मिळणे अशक्य नाही.

हिमाचल प्रदेशाचे अंदाजपत्रक—हिमाचल प्रदेशाच्या १९५९-६० च्या अंदाजपत्रकांत ६.९० कोटी रुपयांची तुट दाखविण्यांत आलेली आहे. प्रदेशाचे उत्पन्न २.८६ कोटी रुपये अंदाजण्यांत आले असून सर्वांचा अंदाज ९.७६ कोटी रुपये करण्यांत आला आहे. प्रदेशांतील आर्थिक विकासाच्या कार्यक्रमासाठी ३.८७ कोटी रुपयांची तरतूद करण्यांत आली आहे.

साजगी व सार्वजनिक मालकीचे विभाग—मध्यवर्ती सरकारचे वहातूक व दळणवळण मंत्री श्री. स. का. पाटील ह्यांनी एका प्रसंगी बोलतांना असे सांगितले की साजगी व सार्वजनिक मालकीच्या विभागांत विरोध असण्याचे कारण नाही. ह्या दोन्ही विभागांनी देशाच्या आर्थिक उन्नतीसाठी सहकार्य करणे अतिशय जरूरीचे आहे.

आंध्रमधील पूरनियंत्रण—योजना—आंध्र प्रदेश राज्यांतील पूरनियंत्रणाच्या योजना मध्यवर्ती सरकारने पुरेसा पैसा मंजूर न केल्यामुळे अडल्या आहेत. राज्य सरकारने पूरनियंत्रण करण्याच्या ३८ योजना दुसऱ्या पंचवार्षिक योजनेत समाविष्ट केल्या होत्या. त्यासाठी २८-७ कोटी रुपये खर्च येणार होता. पण मध्यवर्ती सरकारने अवधी दोन कोटी रुपयांची रक्कम मंजूर केली.

गोंड राणीचा पुतळा—जबलपूर कॉर्पोरेशनने राणी दुर्गावती ह्या गोंड राणीचा पुतळा उभारण्याचे ठरविले आहे. ह्या राणीने मोगल सम्राट अकबर ह्याच्या सैन्याशी मुकाबला केला होता. १९५७ च्या स्वातंत्र्ययुद्धाची संवत्सरी साजरी झाली त्यावेळीं टाऊन हॉलमधील ब्रिक्टोरिया राणीचा पुतळा हलविला होता. त्याच जागी आतां गोंड राणीचा पुतळा उभारण्यांत येईल.

कोळशाच्या तुटवड्याचा परिणाम—पोरबंदर येथील कापडाची गिरणी कोळशाच्या अपुऱ्या पुरवठ्यामुळे बंद पडण्याची शक्यता आहे, अशी सूचना गिरणीच्या चालकांनी कामगारांना दिली आहे. पुरवठा असाच कमी राहिल्यास गिरणी बंद पडेल व सुमारे ३,००० कामगारांना बेकारीला तोंड द्यावे लागेल.

नेपाळमधील नागरी विमान वहातूक—नेपाळमधील नागरी विमान वहातुकीसंबंधी अमेरिका व नेपाळ ह्यांच्या दरम्यान करार झाला आहे. करारप्रमाणे अमेरिका नेपाळला पांच विमाने ताबडतोब देणार आहे आणि विमानांसाठी लागणारे सुटे भागहि पुरविणार आहे. त्याशिवाय नेपाळमधील नऊ विमानतळांची सुधारणाहि अमेरिका करणार आहे.

Deccan Institute of Commerce

717, BUDHWAR PETH, POONA 2

Telephone No. 2360.

Opens for the 1959-60 Session on Wednesday, the 24th June, 1959. Students coached up for G. C. D., L. C. C., D. Com., G. D. C. & A., C. A. I. I. B., A. C. W. A., Accountancy, Short-hand, Typewriting and Poona University's External Pre-Degree Commerce Course and External B. Com. Degree Course.

Morning and Evening Classes.

Admissions to respective Courses open to S. S. C., Under-graduates and Graduates.

Prospectus free on application to the Principal.

अर्थ

बुधवार, ता. १० जून, १९५९

संस्थापक :
 प्रा. वामन गोविंद काळे
 संपादक :
 श्रीपाद वामन काळे

सहकारी शेतीसंबंधी उद्बोधक परिसंवाद

हिंदमधील अन्नधान्याचे उत्पादन वाढविण्यासाठी सहकारी शेतीचा अवलंब करण्यांत यावा असा ठराव नागपूर येथे भरलेल्या काँग्रेसमध्ये करण्यांत आला. तेव्हापासून हिंदमधील परिस्थिती सहकारी शेतीला अनुकूल आहे किंवा नाही ह्यासंबंधी भारतामधील राजकीय पुढारी, अर्थशास्त्रज्ञ व इतर विचास्वत आपआपले विचार व्यक्त करित आहेत. कलकत्ता येथे भारतीय संस्कृति संसद ह्या संस्थेतर्फे ह्या विषयावर एक परिसंवाद भरविण्यांत आला होता. त्यांत भाषण करतांना लोकसभेचे सदस्य श्री. एम्. आर. मसानी म्हणाले की नागपूर ठरावांत निर्दिष्ट करण्यांत आलेली सहकारी शेती अगर सामुदायिक शेती ह्यांच्यामुळे भारतामधील शेतकरी देशोधडीस लागेल, आणि त्यामुळे सर्व देश भुकेकंगाल अवस्थेला पोचेल. यांत्रिक उपकरणांच्या साहाय्येने करण्यांत येणारी शेती लोकशाही नांदत असलेल्या देशांत यशस्वी होणार नाही. राशेआ, युगोस्लाव्हिआ आणि पोलंड ह्या देशांच्या उदाहरणांवरून ही गोष्ट स्पष्ट झालेली आहे ह्या देशांत सरकारला जमीन कसणाऱ्या शेतकऱ्यांकडेच अखेरीस तिची मालकी परत यावी लागलेली आहे. निदान जमिनीची मालकी स्वतःकडे ठेवण्याची मुभा शेतकऱ्याला यावी लागली आहे. ह्या विषयासंबंधी जी आंकडेवार माहिती भारतांत व इतर देशांत जमविण्यांत आली आहे, तीवरून सहकारी शेतीला प्रतिकूल असेच निष्कर्ष निघतात. कुटुंबाच्या मालकीच्या छोट्या शेतांतून कुटुंबातील माणसे अतोनात श्रम करतात. अशा लहान शेतांतूनच धान्याचे उत्पन्न चांगले होते. सरकारने पुरस्कार केलेल्या अगर चालविलेल्या सहकारी शेतांमधून इतके उत्पादन होत नाही. देशांत जमीनदारीची पद्धत रद्द करण्यांत आली आहे. पण सहकारी शेती म्हणजे दुसऱ्या प्रकारची जमीनदारीच अंमलांत आणण्यासारखे आहे. उत्तर प्रदेशाचे एक माजी शेतकीमंत्री श्री. चरणसिंग ह्यांनी सहकारी शेतीविषयी लिहिलेल्या ग्रंथांत असा अभिप्राय व्यक्त केला आहे की ह्या शेतींत प्रत्येक शेतकऱ्याला आपले हितसंबंध सरकारने नियंत्रित केलेल्या एखाद्या मंडाला दुय्यम प्रतीचे म्हणून बहाल करावे लागतील. शेतकऱ्याला आपल्या पायावर उभे करण्यासाठी तीन प्रकाराने मदत करता येण्यासारखी आहे:— (१) पीक हातांत येण्यापूर्वी सहा महिने आधी अन्नधान्याच्या किमान किमती जाहीर करण्यांत याव्या. (२) शेतकऱ्याला रासायनिक सते स्वस्त भावाने पुरविण्याची सोय करण्यांत यावी, आणि (३) स्थानिक परिस्थिती लक्षांत घेऊन शेतीच्या पाणी पुरवठ्याची व्यवस्था करण्यांत यावी.

नागपूर काँग्रेसने जो ठराव केला आहे त्यामुळे रशियन सरकारचा सहकारी शेतीसंबंधीचा कायदाच देशांत अंमलांत आणण्याचा धोका पत्करलेला आहे. अशा प्रकारचा कायदा केवळ सत्तेच्या जोरावरच अंमलांत आणता येईल आणि त्याचा परिणाम रक्तपातांत होईल. सहकारी शेतीमुळे हिंदला अखेरीस

कम्युनिझमच्या पाशांत पडवें लागले तरी त्याची भीति पं. नेहरूंना वाटत नाही. पण लोकांना अशी भीति वाटत आहे. पुढच्या पिढ्यांविषयी त्यांना ही भीति वाटत आहे. सहकारी शेतीच्या कल्पनेने देशातील शेतकऱ्यांत उत्साहाचे वातावरण उत्पन्न झाले आहे असे त्यांचे म्हणणे आहे. पण ही गोष्ट सरी नाही. श्री. मसानी ह्यांच्या भाषणानंतर पश्चिम बंगालचे दुय्यम सहकार मंत्री श्री. सी. आर. रॉय ह्यांचे भाषण झाले. ते म्हणाले की सहकारी जीवनाची कल्पना हिंदूंच्या तत्त्वज्ञानाला नवीन अशी नाही. सर्व्हिस को-ऑपरेटिव्हच्या द्वारा क्रमाक्रमाने शेतीच्या निरनिराळ्या अवस्थांत सहकारी तत्त्वाचा अवलंब करणे सोपे जाईल.

हातमाग धंद्याची सहकारी तत्त्वावर उभारणी

मुंबई राज्य हातमाग मंडळाच्या ता. २९ मे रोजी भरलेल्या बैठकींत तिसऱ्या पंचवार्षिक योजनेंत समाविष्ट करावयाच्या प्रस्तावासंबंधी चर्चा करण्यांत आली. तिसऱ्या पंचवार्षिक योजनेच्या अखेरीस मुंबई राज्यांतिल हातमागाच्या कापडाचे वार्षिक उत्पादन ३५० दशलक्ष वार होईल असे या बैठकींत सांगण्यांत आले. हे उद्दिष्ट साध्य करण्यासाठी या धंद्याची सहकारी तत्त्वावर उभारणी करण्याचा मंडळाचा विचार आहे. सध्या ४०,००० माग सहकारी चळवळीसाठी आलेले असून तिसऱ्या पंचवार्षिक योजनेच्या काळांत राज्यांतील हातमागांच्या ६६ टक्के म्हणजे सुमारे १-२५ लाख हातमाग सहकारी चळवळीसाठी आणता येतील अशी अपेक्षा आहे.

हातमागाच्या कापडाचे उत्पादन आणि विक्री यांची आंकडेवारी गोळा करण्यासाठी राज्यांत २५ केंद्रे स्थापन करण्यांत यावीत असेही सदर बैठकींत ठरविण्यांत आले.

योजनेत समाविष्ट करावयाच्या पुढील प्रस्तावावरही बैठकींत चर्चा करण्यांत आली. (१) हातमाग विणकऱ्यांसाठी प्रत्येकी ७५ गाळ्यांच्या अशा २५ ते ३० वसाहती बांधणे, (२) राज्यांत १५,००० विजेवर चालणारे माग चालू करणे, (३) विणकरांच्या सहकारी संस्थांना ग्रॅन्ट-तथा-कर्ज पद्धतीवर सुधारलेली साधनसामुग्री उपलब्ध करून देणे.

तसेच १९५९-६० साली हाती ध्यावयाच्या योजनांसंबंधीही मंडळाने चर्चा केली. या योजना यापूर्वीच सरकारकडे मंजुरीसाठी पाठविण्यांत आल्या आहेत. त्याप्रमाणे चालू वर्षी काही नवीन योजनांवर आणखी काही जुन्या योजना या वर्षी चालू ठेवण्यासाठी सुमारे ४२ लाख रु. खर्च करण्यांत येतील. यापैकी ८ लाख रु. कर्ज व ३४ लाख रु. ग्रॅन्ट म्हणून समजण्यांत येतील. या योजनांपैकी पुढील काही योजना महत्त्वाच्या आहेत. नागपूर, कामठी आणि चांदा येथे विणकर कामगारांच्या सहकारी संस्थांसाठी इमारती बांधण्यासंबंधीची, ५.५ लाख रु. खर्चाची योजना आणि हातमाग कापडावर रिबेट देण्यासंबंधीची योजना. या प्रीत्यर्थ २७ लाख रु. खर्च करण्यांत येतील.

साखरेच्या उत्पादनात सहकारी कारखान्यांचे स्थान

दुसऱ्या पंचवार्षिक योजनेच्या अखेरीस देशातील एकूण साखरेच्या उत्पादनापैकी २१ टक्के उत्पादन सहकारी साखर-कारखान्यांतून होऊ लागले. १९५७-५८ सालच्या गळिताच्या हंगामात १४ सहकारी साखर कारखान्यांनी १.५ लाख टन अथवा त्या सालातील एकूण उत्पादनाच्या ७.५ टक्के साखर निर्माण केली. पहिल्या पंचवार्षिक कार्यक्रमाच्या प्रारंभापासून २८ सहकारी कारखान्यांना परवाने देण्यात आले आहेत. त्यापैकी २१ कारखान्यांनी प्रत्यक्ष उत्पादनास प्रारंभ केला. सात कारखान्यांनी चालू वर्षाच उत्पादनास प्रारंभ केला. आणखी सहा साखर कारखान्यांच्या उभारणीचे काम चालू आहे. ह्या कारखान्यांना लागणारी बहुतेक यंत्रसामुग्री परदेशांतून आयात करण्यात आली व त्यासाठी बरेच परदेशीय चलन खर्च करावे लागले. बाकीच्या सहकारी साखर कारखान्यांसाठी लागणारी यंत्रसामुग्री देशातच तयार करण्यात येत आहे. त्यासाठी साखरेची यंत्रसामुग्री तयार करणाऱ्या कारखान्यांची संघटना स्थापन करण्यात आली आहे. जे यांत्रिक भाग देशात तयार करता येणे शक्य नाही तेवढेच भाग वरील संघटना परदेशांतून आणण्याची व्यवस्था करणार आहे. सध्यांच्या अंदाजाप्रमाणे ४ साखर कारखान्यांची यंत्रसामुग्री १९६० अखेर तयार होईल. आणखी ७ कारखान्यांची यंत्रसामुग्री १९६१ अखेर तयार होईल. ऊंस पिकविणाऱ्या शेतकऱ्यांनी स्वतःच पुढाकार घेऊन सहकारी तत्त्वावर साखर-कारखाने उभारले आहेत. साखरेच्या घण्यात अशा तऱ्हेने सहकारी तत्त्वाचा नव्याने व मोठ्या प्रमाणावर प्रवेश झालेला आहे. सहकारी चळवळीच्या इतिहासातही ही वैशिष्ट्यपूर्ण घटना म्हणता येईल. सहकारी साखर कारखान्यांचे भांडवल उभारण्याच्या कामी राज्य व मध्यवर्ती सरकार ह्यांची चांगली मदत होते.

डेकन बँक्स असोसिएशनचे नवे पदाधिकारी

दि डेकन बँक्स असोसिएशन, पुणे या संस्थेची वार्षिक सर्वसाधारण सभा होऊन १९५९ सालाकरिता सालीलप्रमाणे कार्यकारी मंडळ निवडण्यात आले :—

१ अध्यक्ष :—श्री. के. पी. जोशी,

चेअरमन, भारत इ. बँक, लि. पुणे.

२ उपाध्यक्ष :—श्री. जी. जी. साठे, बँक ऑफ पुना लि. पुणे.

३ ऑनररी सेक्रेटरी व ट्रेझरर :—श्री. म. व्यं. शिंगे,
चेअरमन, भोर स्टेट बँक लि. पुणे.

४ ऑनररी असि. सेक्रेटरी :—श्री. आर. बी. साळवेकर,
हायरेक्टर भारत इ. बँक लि. पुणे.

इतर सभासद बँका :—दि बँक ऑफ महाराष्ट्र, लि. पुणे.

दि प्रेसिडेन्सी इ. बँक लि., पुणे.

दि बँक ऑफ कराड, लि., कराड.

इंग्लंडच्या राणीसाठी हापूस आवि

भारतातून परदेशांकडे व्यापारी दृष्टीने आंब्यांची निर्गत होण्यास प्रोत्साहन मिळावे ह्यासाठी प्रयत्नांचा एक भाग म्हणून एअर-इंडिया इंटरनॅशनलने इंग्लंडची राणी एलिझाबेथ आणि प. जर्मनीचे चॅन्सलर डॉ. कोनरॅड अडिनॉर ह्यांना निवडक हापूसचे आवि भेटीदाखल दिले.

आंध्र विद्यापीठांत सहकारासाठी प्राध्यापक

सहकारी चळवळीच्या तत्त्वांच्या पुरस्कारास उत्तेजन देण्यासाठी आंध्र विद्यापीठाने सहकारासाठी एका प्राध्यापकाची योजना केली आहे. आंध्र प्रदेशातील बँकांनी त्यांच्या वार्षिक खर्चाच्या तरतुदीसाठी फंड निर्माण केला आहे. लायक प्राध्यापकासाठी शोध चालू आहे.

ईस्टर्न मर्कटाइल बँकेची स्थापना

पाकिस्तान सरकारने पूर्व पाकिस्तानात २५ लक्ष रुपये भांडवलालाच्या एका बँकेच्या स्थापनेस मान्यता दिली आहे. तिचे नाव ईस्टर्न मर्कटाइल बँक असे राहिल आणि तिच्या बऱ्याच ठिकाणी शाखा उघडण्यांत येतील.

रेल्वेच्या सामुग्रीचा कारखाना—बनारस येथे रेल्वेला लागणाऱ्या यंत्रसामुग्रीचा कारखाना स्थापन करण्यांत येणार आहे. रेल्वेच्या एंजिनांना लागणारे सुटे भाग कारखान्यांत तयार करण्यांत येणार आहेत. कारखान्यासाठी लागणारी जागा मिळविण्यांत आली आहे. उभारणीस सुमारे ४ कोटी रुपये लागतील. रेल्वे एंजिनांच्या दुरुस्तीचे काम कारखान्यामुळे सोपे जाईल.

रांची जिल्ह्यातील धरण—रांची जिल्ह्यातील हाटिआ धरणाच्या पहिल्या टप्प्याच्या कामाला बिहार सरकारने मान्यता दिली आहे. ह्या कामासाठी १.२६ कोटी रुपये खर्च येणार आहे. हाटिआ ह्या ठिकाणी ओतकामाची मट्टी व भारी यंत्रसामुग्रीचा कारखाना काढण्यांत येणार आहे. कारखान्यासाठी लागणाऱ्या पाण्यासाठी धरण बांधण्यांत येत आहे.

जगातील सर्वात मोठी झोतमट्टी—लोखंड बनविण्याची जगातील सर्वात मोठी झोतमट्टी रशियांत बांधण्यांत येत आहे. त्याचप्रमाणे जगातील सर्वात मोठे जलविद्युत केंद्रही रशियांत बांधण्यांत येत आहे. रशियाची झोतमट्टी अमेरिकेमधील डेट्रॉइटमधील लोखंडाच्या कारखान्यापेक्षाही मोठी होईल. तीत रोज ४५ ते ५५ हजार टन बिटाचे लोखंड तयार होईल.

कॅन्सरच्या रोगावरील संशोधन—लंडनमधील एका संशोधकाने कॅन्सरवरील उपाययोजनेच्या बाबतीत कांहीं महत्त्वाचा शोध लावल्याची वार्ता आहे. उंदरावर संशोधन करून हा शोध लावण्यांत आला आहे. संशोधनामुळे मनुष्याच्या रक्ताच्या रासायनिक प्रक्रियेवर अधिक प्रकाश पडला आहे. कॅन्सरवरील उपाययोजनेच्या मोहिमेत हा शोध परिणामकारी ठरण्याचा संभव आहे.

पाकिस्तानची नवी राजधानी—पाकिस्तानचे सरकार कराची ऐवजी रावळपिंडी येथे राजधानी थाटण्याचा विचार करित आहे. कराचीपेक्षा रावळपिंडी हें शहर हवेच्या दृष्टीने व लष्करी महत्त्वाच्या दृष्टीने अधिक सोयीचे आहे असे मत व्यक्त करण्यांत येत आहे. राजधानीसंबंधी अद्याप अखेरचा निकाल लागलेला नाही. पण पाकिस्तानातील बऱ्याच परदेशीय प्रतिनिधींनी रावळपिंडीला जमिनी घेऊन आपल्या इमारतीही बांधल्या आहेत.

हिंदी शब्दकोशासाठी मदत—मध्यवर्ती सरकारने वाराणशीच्या नागरी प्रचारिणी सभेला १५,००० रु. मदतीदाखल दिले आहेत. ह्या रकमेचा उपयोग करून सभेतर्फे सर्वमान्य झालेल्या एका हिंदी शब्दकोशाची नवीन आवृत्ति काढण्यांत येणार आहे. त्याचप्रमाणे कांहीं अभिजात हिंदी वाङ्मयाही प्रसिद्ध करण्यांत येणार आहे.

काय करा, काय करू नका, शिकविणारी संस्था

परदेशी मित्र जोडण्याचे तंत्र : योजनाबद्ध शिक्षण

माझ्या एका मित्राने आपल्या घरी एका पाश्चात्य मैत्रिणीला चहाचे निमंत्रण दिले होते व त्या निमित्ताने काही स्थानिक मित्र-मैत्रिणींनाही त्याने निमंत्रित केले होते. ह्या गोड प्रसंगी त्या पाश्चात्य विदुषीने आपल्या संभाषणाच्या ओघांत हिंदी स्त्रियांच्या साडीची खूपच प्रशंसा केली. "साडीइतका सोईस्कर, व्यंगे लपविणारा पण हवे ते भाग उठवून दाखविणारा सुंदर पोषाक जगांत कोठेही आढळत नाही" असे ती म्हणाली. प्रसंगानिमित्ताने जमलेल्या स्त्रियांच्या तोंडावर कोण आनंद दिसू लागला तिच्या या प्रशंसेने; पण त्यांतल्या एका चुणचुणीत मुलीने तिला उलट प्रश्न केलाच, "तुम्ही सर्व चांगल्या गोष्टींचे अनुकरण करता, त्या आत्मसातही करता; मग आमची साडी तुमच्या देशांत अजून कां लोकप्रिय होत नाही! उलट तुम्ही तर आमच्या देशांतही साडी नेसत नाही! असे कां?" ह्या प्रश्नाचे उत्तर देण्याचे त्या विदुषीने सोईस्करपणे टाळले हे निराळे सांगावयाला नकोच. तिला भारतांत येण्यापूर्वीच येथील स्त्रियांच्या साड्यांचे कौतुक करण्यास पढवून ठेवलेले होते हे बाकीच्यांना कसे ठाऊक असणार!

दरसाल हजारों अमेरिकन लोक, त्या देशाचे प्रतिनिधी म्हणून, इतर देशांत जात असतात. त्यांपैकी कित्येक अमेरिकन परराष्ट्रीय स्वात्यांतील अधिकारी अभतात. अलीकडे मात्र त्यांच्या ह्या भूमिकेपेक्षा ते अमेरिकन जनतेचे प्रतिनिधी आहेत ह्या भूमिकेला अधिक महत्त्व दिले जाते. त्यांनी वेगवेगळ्या देशांतील जनतेशी सलग्नी वाटवावी आणि अमेरिकेला नवे मित्र जोडावे अशी त्यांच्याकडून अपेक्षा असते. ह्या प्रतिनिधीप्रमाणे अर्थातच त्यांच्या पत्नीही त्या सर्व बाबतींत प्रवीण व्हायला पाहिजेत. हे साध्य होण्यासाठी अमेरिकन सरकार अर्लिंग्टन येथे फॉरिन सर्व्हिस इन्स्टिट्यूट चालवीत असून ह्या इन्स्टिट्यूटवर दरसाल २,५०,००,००० रुपये खर्च करते. भारतांत येणाऱ्या अमेरिकन प्रतिनिधींचा व त्यांच्या पत्नींचा गोडबोलेपणा आणि भारताची प्रशंसा ह्यांच्या मागे शिक्षणाची पद्धतशीर संघटना कशी उभी आहे; विशेषतः अमेरिकन अधिकाऱ्यांच्या पत्नींना त्यांची महत्त्वपूर्ण भूमिका कशी समजावून सांगण्यांत येते ह्याची प्रस्तुत संस्थेच्या पुढील उपक्रमावरून थोडक्यांत कल्पना येऊ शकेल.

कौटुंबिक हिताबरोबरच राष्ट्रहितहि

'आपल्यापैकी किती जणांना भारताबाहेर जाऊन भारताचे प्रतिनिधी म्हणून वावरण्याला संधि मिळणार? मग याची उठावेव कशाळा?' असे सर्वसामान्य भारतीयांना वाटणे स्वाभाविक आहे; पण त्याला उत्तर असे की, ही बाब व्यापक महत्त्वाची आहे. आपण भारतातील वेगवेगळ्या राज्यांत जातो तेव्हां नाही कां आपल्याला महाराष्ट्राचे प्रतिनिधित्व करायला मिळत? शिवाय दुसरे असे की स्त्रियांचा विवाह जसा त्यांच्या पतीबरोबर झालेला असतो तसाच तो अप्रत्यक्ष रीत्या त्यांच्या व्यवसायाबरोबरही झालेला असतो हे कित्येक स्त्रियांच्या लक्षांतच येत नाही. सध्याच्या व्यापक जगांत यशस्वी गृहिणीची भूमिका चांगली वठत नाही. बदलत्या कालमानानुसार त्यांच्याकडून पतीच्या कितीतरी जास्त अपेक्षा असतात. त्यांच्या व्यवसायाच्या उत्कर्षाला पत्नीचे व्यवहार-वागणे-बोलणे सर्वच पोषक व्हावयाला पाहिजे असे त्यांना वाटत असते. महत्त्वाकांक्षी

पुरुषांना विचारा म्हणजे ते अगदी निर्विवादपणे हेच सांगतील. आमच्या स्त्रीवर्गाला हे पटले तर त्यांत कौटुंबिक हिताबरोबरच त्या राष्ट्रहितहि साधू शकतील.

फॉरिन सर्व्हिस इन्स्टिट्यूट

अमेरिकेचे प्रतिनिधी म्हणून वेगवेगळ्या देशांत जाणाऱ्यांना अवश्यक ते सर्व शिक्षाचार, बोलण्या-वागण्याच्या तऱ्हा ह्या इन्स्टिट्यूटमध्ये तज्ज्ञ व अनुभवी शिक्षक-शिक्षिकांद्वारे शिकविल्या जातात. दरवर्षी सुमारे ३,००० लोकांना ह्या संस्थेत प्रवेश मिळतो; त्यांपैकी २,००० लोक विशिष्ट अभ्यासक्रमापुरतेच त्यांत दाखल झालेले असतात. परराष्ट्रीय स्वात्यांतील अधिकाऱ्यांच्या पत्नींना तर या संस्थेत त्यांच्या पतींच्या नोकरीच्या देशांतील संस्कृति व चालीरीती ह्यांचे तपशीलवार शिक्षण दिले जाते; वकिलातीतील शिक्षाचार त्यांना समजावून सांगण्यांत येतात. जगांतील काने-कोपरे पाहून आलेल्या सुविधे व अनुभवी माहितीकडे हे शिक्षण देण्याचे काम सोंपविलेले असते.

सरकारी नोकरी करणाऱ्या पतीपेक्षाही त्याची पत्नी म्हणून वागण्या-बोलण्यांतील धोरण सांभाळण्याचे काम अधिक अवघड असण्याचा संभव आहे हे पत्नीच्या मनावर बिंबविण्यांत येते. पुरुषांचा बहुतेक सर्व वेळ त्यांच्या कचेऱ्यांतील अमेरिकन वातावरणांतच खर्च होतो पण त्यांच्या पत्नींना मात्र परठिकाणी अपरिचित वातावरणांत एकट्यांना मार्ग काढावा लागतो. घराची व्यवस्था पाहणे, मुलांची जोपासना करणे, स्थानिक नोकरांकडून सफाईदार कामे करून घेणे, गर्दीच्या बाजारांतून कधी न पाहिलेली खाद्य-पेये आणणे, घरगुती यांत्रिक उपकरणांची दुरुस्ती करणे, हीं तर झालीं नित्याचीं कामे; त्यांत कितीतरी नैमित्तिक कामांची सारखी भर पडतच असते.

शंकानिवारण

अमेरिकन परराष्ट्रीय स्वात्यांतील अधिकाऱ्यांची नेमणूक होऊ शकेल अशी संबंध जगांत २७८ ठिकाणे आहेत. प्रत्येक ठिकाणाची वैशिष्ट्ये अर्थातच वेगवेगळी असणार हे उघड आहे. सर्व ठिकाणांना लागू पडतील अशा काही मूळभूत माहितीवजा सूचना व त्यांच्या जोडीला प्रत्येक ठिकाणी लागू पडणाऱ्या तपशिलाची खास व्यवस्था करण्यांत आलेली आहे. साण्या-पिण्याच्या अडचणी, सामाजिक रीतीभाती, इत्यादींच्या प्रत्येक ठिकाणाच्या स्वतंत्र फायली करून ठेवलेल्या आहेत. त्यामुळे, पतीच्या नेमणुकीच्या जागी जातांना पत्नीला तेथील वागणुकीची पुरेपूर माहिती मिळू शकते. त्या ठिकाणी राहून आलेल्यांशी चर्चा करण्याची संधीही दिली जाते. अफगाणिस्तानांत जाणाऱ्या तरुगीला समजावून सांगण्यांत येईल की तेथे अफगाण दंपतीशी पाश्चात्य पद्धतीप्रमाणे खेळीमेळीचे नाते ठेवता येणार नाही. तेथील स्त्रिया पडदा पडतात. परीघडीचा कपडा जकातांमध्ये किती दिवस पांढराशुभ्र राहतो?—वाशिंग्टनमध्ये जितके दिवस तिकेच दिवस जकातांमध्ये; तेहेरानमध्ये पाणी पिण्याला हरकत नाही ना! वकिलातीच्या खास पाणी-पुरवठ्याचेच पाणी प्यावे; इतर पाणी पिऊ नये; मी गरोदर असले तरी सुद्धा सरकारी समारंभांना मला जावे लागेल काय?—नोकरीच्या ठिकाणावर ते अवलंबून राहिल. दक्षिण अमेरिका संघांत गर्भवती स्त्रियांना विशेष मान आहे; बहुतेक ठिकाणी तुझे स्वागतच होईल पण आफ्रिकेतील टोळीवाल्यांना मात्र तुझी उपस्थिति सपणार नाही. अशा तऱ्हेने अनेक लहानमोठ्या शंकांचे निवारण केले जाते.

इन्स्टिट्यूटचे व्यापक स्वरूप

इन्स्टिट्यूटमध्ये पत्नींना दिठे जाणारे शिक्षण, शिष्टाचार आणि बरगुती सूचना एवढ्यापुरतेच मर्यादित नाही. अमेरिकेच्या परराष्ट्रीतील वकिल्याती आणि वेगवेगळीं मंडळें हांच्या माहिती-चाहि आम्हासकडून आंखलेल्या आहे. अमेरिकेचे राजकारण, राजगार, कला, शेती, संगीत, वास्तुशास्त्र इत्यादींच्या माहितीचा त्यांत समावेश असतो. त्याचा उद्देश असा की परदेशांत जाणाऱ्यांना स्वदेशाबद्दल घोरणाने आणि जाणतेपणाने बोलतां पावे; अमेरिकेच्या त्या सन्यासुन्या प्रतिनिधि व्हाव्यात, अमेरिकन राहणी आणि आचारविचार हांविषयींच्या श्रेष्ठत्वाची कल्पना सोडून देऊन अन्यदेशियांच्या राहणीबद्दल आणि आचारविचारांबद्दल आदर दाखविता जावा असाहि त्यांत हेतु आहे. अशा ह्या इन्स्टिट्यूटला "काय करा आणि करू नका शिकवणारी शाळा" असे म्हणायला हरकत नाही.

इन्स्टिट्यूटमध्ये परदेशातील भाषांच्या अध्ययनास अत्यंत महत्त्वाचे स्थान आहे; त्याच्या साठोसाठ महत्त्व परदेशीय लोकांशी समरस होऊन काम करे करवे ह्याच्या शिक्षणास आहे. लंडन, पॅरिससारख्या आकर्षक ठिकाणी नेमणूक होण्याची मनीषा न बाळगतां जगांत कोठेहि जाण्याची तयारी ठेवायला इन्स्टिट्यूटमधील विद्यार्थ्यांना सांगण्यांत येते. इन्स्टिट्यूटच्या बजेटापैकी ६० टक्के रकम परदेशी भाषांच्या शिक्षणावर खर्च केली जाते. गेल्या वर्षी इन्स्टिट्यूटमध्ये २७ भाषांचे वर्ग चालू होते व त्यासाठी वेगवेगळ्या भाषांचे १०० स्थानिक शिक्षक अमेरिकन भाषा-पंडितांना मदत करीत होते. परराष्ट्रीय सात्यातील अधिकारी, नोकर आणि त्यांच्या पत्नी ह्या सर्वांनी किमान एड तरी परदेशी भाषा आत्मसात् करावी अशी अपेक्षा असते. रशियन, पोलिश, हेब्रू, टर्किश, अरेबिक, हिंदी, मंडारिन, चायनीज, जपानीज, बर्मीज, कोरियन इत्यादि भाषांचे महत्त्व वाढत चालले आहे. स्थानिक भाषेत बोलतां येणे, त्या भाषेतील पुस्तके व वृत्तपत्रे वाचणे ह्या गोष्टी अत्यंत आवश्यक झाल्या आहेत. माझ्या भाषेतच मी बोलून ही वृत्ति आंतरराष्ट्रीय बैठकीत प्रतिष्ठेची बाब म्हणून सपडी तरी जेथे माणसे जोडावयाची आहेत तेथे त्यांच्या भाषेतच बोलले पाहिजे, त्यांच्या भाषेतच विचार सुचले पाहिजेत. मनुष्यसंपर्काच्या बाबतीत अधिकाऱ्यांच्या पत्नींची भूमिका अत्यंत जिवाळ्याची ठरते. आपल्या पतीच्या कार्याला आवश्यक असे गुण स्वतःमध्ये निर्माण करणे व वाढविणे आवश्यक आहे असे पत्नीला वाटू लागणे ही प्रगतीची पहिली पायरी होय. पतीच्या लयकीवर पत्नीच्या असहकारी घोरणामुळे पाणी पडते असे कित्येक ठिकाणी दिसून येते. पतीच्या व्यवसायाशी समरस होणाऱ्या गृहिणींची आतां अधिकाधिक आवश्यकता आहे. तळमळ असेल तरच प्रयत्नांची जोड देणे शक्य आहे.

(श्री. बा. काळे, हांचा "उद्यम" च्या मे, १९५९ च्या अंदांतील लेख)

दि त्रावणकोर ओगळे ग्लास मॅ. कॅ. लि.

१९५८ मध्ये वरील कंपनीने १०.५ लक्ष रुपयांच्या मालाची विक्री केली आणि सर्व खर्च भागवून ५७,७०० रु. नफा मिळविला. शिलकी तोटा बजा जाता, नफावाटणीस ५०,२६८ रु. राहतात. ४% डिव्हिडेंडला ४०,००० रु. लागतील. ओगळे बर्से (प्रा.) लि. कडे कंपनीची मॅनेजिंग एजन्सी आहे. कंपनीचे वसूल मांडवळ १० लक्ष रु. असून इंडस्ट्रियल फायनान्स कॉर्पोरेशन ऑफ इंडियाचे ३,२९,००० रु. कर्ज आहे.

मुंबई राज्यांतील दुकाने व व्यापारी संस्था

नोकरांचे वेतनाचे किमान दर

राज्यांतील दुकाने आणि व्यापारी संस्थांमधील नोकरांचे वाबतीत मुंबई सरकारने वेतनाचे किमान दर निश्चित केले आहेत.

किमान वेतनाचे दर निश्चित करण्यासाठी दुकाने आणि व्यापारी संस्था पुढीलप्रमाणे तीन वर्गांत विभागण्यांत आल्या आहेत :—(१) "मॅन्युफॅक्चरिंग प्रोसेस" चा (१९४८ च्या फॅक्टरी ॲक्टाने उल्लेख करण्यांत आल्याप्रमाणे) अवलंब करणारी दुकाने आणि व्यापारी संस्था आणि केशकर्तनालयें, घोब्याची आणि शिवणकामाची दुकाने आणि यासारख्या घद्यांत १० पेक्षा कमी नोकर असलेली दुकाने आणि व्यापारी संस्था. (२) दोन पेक्षा अधिक नोकर असलेली दुकाने आणि उपर्युक्त (१) मध्ये नमूद केलेल्या व्यापारी संस्था सोडून इतर सर्व व्यापारी संस्था, आणि (३) उपर्युक्त (१) मध्ये नमूद केलेली दुकाने सोडून दोन किंवा कमी नोकर असलेली दुकाने, त्याचप्रमाणे पुढीलप्रमाणे कामगारांचे तीन वर्ग पाहण्यांत आले आहेत :—कुशल, निम-कुशल आणि अकुशल.

आवश्यक ते नोटिफिकेशन मुंबई सरकारच्या दि. १८ एप्रिलच्या जादा गॅझेटमध्ये प्रसिद्ध करण्यांत आले आहे.

मुंबई राज्य ६ भागांमध्ये विभागण्यांत आले असून प्रत्येक भागासाठी निरनिराळे दर निश्चित केले आहेत.

(ए) बृहन्मुंबईच्या म्युनिसिपल कॉर्पोरेशनच्या हद्दीतील विभाग झोन १ मध्ये मोडतो, (बी) अहमदाबादच्या म्युनिसिपल कॉर्पोरेशनच्या हद्दीतील विभाग झोन २ सारखा येतो. (सी) राजकोट, जामनगर आणि सुरत या शहरांच्या म्युनिसिपल हद्दीतील विभाग झोन ३ मध्ये समाविष्ट करण्यांत आला आहे. (डी) पुणे आणि नागपूर म्युनिसिपल कॉर्पोरेशनच्या हद्दीतील विभाग तसेच बडोदा आणि भावनगर शहरांच्या म्युनिसिपल हद्दीतील विभाग झोन ४ मध्ये मोडतो; (इ) अहमदनगर आणि कोल्हापूर शहरांच्या म्युनिसिपल हद्दीतील विभाग झोन ५ मध्ये येतो, आणि (एफ) सोलापूर शहर म्युनिसिपल हद्दीतील विभाग आणि (ए) ते (एफ) पर्यंत उल्लेख न करण्यांत आलेल्या आणि १९४८ च्या किमान वेतन कायद्याच्या २६ कलमान्वये योग्य नोटिफिकेशनद्वारे सूट न देण्यांत आलेला अशा प्रकारचा मुंबई राज्याचा राहिलेला विभाग. उमेदवारास, तो ज्या श्रेणीत काम करीत असेल त्या श्रेणीसाठी निश्चित केलेल्या किमान वेतनाच्या ५० टक्के वेतन देण्यांत येईल. मासिक वेतनावर कामावर घेतले असल्यास कामगाराला तो ज्या श्रेणीत काम करतो त्या श्रेणीसाठी निश्चित केलेल्या मासिक वेतनाच्या किमान दरास २६ ने भागून त्याप्रमाणे किमान दर देण्यांत येतील. हा भाग जवळच्या पूर्ण नया पैशापर्यंत राहील.

हे नोटिफिकेशन १ जून, १९५९ पासून अंमलांत येईल.

त्याच गॅझेटमध्ये प्रसिद्ध झालेल्या आणखी एका सरकारी नोटिफिकेशनानुसार १ लक्षापेक्षा कमी लोकसंख्या (१९५१ च्या शिरगणतीप्रमाणे) असलेल्या भागांत दुकाने किंवा व्यापारी संस्थांमध्ये काम करणाऱ्यांना १ जून, १९५९ पासून दोन वर्षाकरिता १९४८चा किमान वेतन कायदा लागू होणार नाही. त्यामुळे अशा विभागांतील कामगारांना आतां निश्चित केलेले किमान वेतनाचे दर ३१ मे, १९६१ पर्यंत लागू होणार नाहीत.

हिंदी बँकांच्या वसूल मांडवलाचें व रिझर्व्हज्चें
एकूण ठेवोशां प्रमाण १९३९-१९५८

वर्ष अखेर	शेडयूल्ड बँका %	बिगर-शेडयूल्ड बँका %	सर्व बँका %
१९३९	१३	२५	१४
१९४५	६	११	७
१९४९	९	२०	९
१९५०	९	२१	९
१९५१	९	२२	१०
१९५२	९	२२	११
१९५३	९	२१	१०
१९५४	८	१९	९
१९५५	७	१८	८
१९५६	७	१६	७
१९५७	६	१८	६
१९५८	५	१८	५

हिंदी बँकांच्या परदेशांतील कचेऱ्या

देश	१९५६	१९५७	१९५८
एडन ...	१	१	१
ब्रि. पूर्व आफ्रिका	९	९	९
बर्मा ...	९	९	९
सिलोन ...	३	३	३
हाँगकाँग ...	२	२	२
जपान ...	२	२	२
मलाया ...	१३	१४	११
पाकिस्तान ...	६२	५८	५६
सिंगापूर ...			४
थायलंड ...	१	१	१
ग्रेटब्रिटन ...	४	५	५
एकूण...	१०६	१०४	१०३

रेल्वे वहातुकीचे भारतांतील दर सर्वांत कमी

रेल्वे	सरासरी दर (पया)	
	प्रत्येक उतार मैलास	प्रत्येक टन मैलास
हिंदी	५.३३	११.३
ब्रिटिश	१५.५	३३.९
कनेडिअन नॅशनल	२९.१	१३.९
कनेडिअन पॅसिफिक	२७.५	१३.२
फ्रेंच नॅशनल	२१.४	२७.०
जर्मन फेडरल	१३.४	२६.१
इटालिअन स्टेट	११.१	१८.०
जपानीज नॅशनल	५.४	११.२
स्वीडिश स्टेट	१८.८	२४.७
स्विस फेडरल	१७.२	४८.१
अमेरिकन	२४.५	१२.७

५०

वर्षापेक्षा जास्त जनतेची सेवा
करित असलेले मुंबईतील एक
प्रसिद्ध निवासस्थान

★ शरदारगृह ★

प्रत्येक खोलीत स्वतंत्र बाथरूम व बाल्कनी
लक्षसुंजी वगैरे कार्याची व भोजनपार्टीची कमी
खर्चात मनपसंत व्यवस्था
सभासंमेलने यांची टिकट हॉलमध्ये सोय.
क्रॉफर्ड मार्केटजवळ, मुंबई ३.

माधवाश्रम लि. भोजनाची व राहण्याची उत्कृष्ट सोय..
विवाहकार्याची संपूर्ण व्यवस्था. गिरगांव, मुंबई ४

कण आणि क्षण

(सुखी जीवनाच्या पाऊलवाटा)

लेखक: - श्री. वा. काळे, संपादक: 'अर्थ'
मराठी दुसरी आवृत्ति [किं. १ रु. ८ आ.

किलेकि

अिलेक्ट्रिक पंपिंग सेट

यांत्रिक रचणा परिपूर्ण व दीर्घकाळ टिकाव.
बापल्या पिकांची जोपासना करण्यासाठी एकमेव साधन म्हणजेच
किलेकि पंपिंगसेट. भारतांत सर्वत्र समाधानकारकपणे काम करित आहेत.
सविस्तर माहितीसाठी लिहा.

किलेकि वास्तुपिकीकिलेकिवादी दसावसा

शारस्वत को-ऑपरेटिव्ह बँक लि.

१९५८ | शारस्वत बँक गृह, गिरगांव मुंबई ४. | १९५८.

भारतांतील सर्व केंद्रांत व्यापारी
लोकांच्या इच्छा व रेल्वे पुरविले यांची
वसुली माफक दराने केली जाते.

विदेश व हिंदी इत्ये सर्वोत्तर विषय क्षेत्रातील सर्वोत्तर निदेश.

शाखा: मोदी, मादई, माहिम, पाली, पुणे, चेळगाव
मुंबई, शाखा: शारस्वत, गणेश, गिरगांव, मुंबई ४

भोर स्टेट बँक लि.

[स्थापना : १९४४]

मुख्य कचेरी:—भोर, जि. पुणे.

शाखा:—पुणे, पाटी व शिरवळ.

अधिकृत मांडवल	रु. ५,००,०००
सपलेलें मांडवल	रु. ५,००,०००
वसूल मांडवल	रु. २,५०,०००
गंगाजळी व इतर फंड्स	रु. ९१,०००

बोर्ड ऑफ डायरेक्टर्स

श्री. म. व्यं. शिंगरे, अध्यक्ष. न. मू. ना. पां. थोपटे, उपाध्यक्ष.

रावसाहेब य. द. खोले, श्री. चं. रा. राठी.

श्री. गो. वा. देवी, श्री. बा. ग. चंडके.

सरकारी रोखे सरोदी-विक्री, व्याजसुली, पेन्शन कलेक्शन व इतर बँकिंगचे सर्व व्यवहार केले जातात.

बँक १ ते ४ वर्षे मुदतीसाठी कायम ठेवी स्वीकारते.

दराबाबत समक्ष चौकशी करावी.

पुणे कचेरी:—बुधवार घ. नं. ३६१-६२, पासोड्या विठोबानजीक. फोन नं. २५७६.

अधिक माहितीसाठी लिहा.

वायू. एस्. जोशी
मॅनेजर.

दी भारत इंडस्ट्रियल बँक लिमिटेड

हेड ऑफिस : पुणे शहर

— शाखा —

(१) पुणे लष्कर (२) बारामती (३) लोणावळा
(४) धीरामपूर (५) ओझर (जि. नाशिक)
(६) सोपोली (जि. कुलाबा).

अधिकृत मांडवल रु. १५,४३,८१०

विक्री झालेलें मांडवल रु. ७,९३,८१०

वसूल मांडवल रु. ४,००,१८५

रिझर्व्हजु रु. १,२५,०००

एकूण खेळतें मांडवल रु. ७७,००,०००चे वर.

★रिफारिंग डिपॉझिट्स स्वीकारलीं जातात.

★शॉर्ट टर्म व कॉल डिपॉझिट्स स्वीकारलीं जातात.

★मुख्य कचेरीत माफक भाड्यांत सेफ डिपॉझिट लॉकर्स मिळतात.

सर्व प्रकारचे बँकिंगचे व्यवहार केले जातात.

रा. बा. साळवेकर
B. A., LL. B. } मॅनेजिंग डायरेक्टर्स
नी. ना. क्षीरसागर }

पुणे सेंट्रल को-ऑपरेटिव्ह बँक, लिमिटेड, लक्ष्मी रोड, पुणे २.

पोस्ट बॉक्स : ५११. ★ टेलिफोन : १४८३.

सूचना

दि. १ जुलै, १९५७ पासून बँकेने सेव्हिंग्स ठेवी-वरील व्याजाचा दर दीड टक्क्यांवरून द. सा. द. शें. दोन टक्के असा केला आहे.

कायम ठेवी खालील दराने स्वीकारल्या जातील.

मुदत	:	व्याजाचा दर
१ वर्ष	:	२ $\frac{१}{२}$ टक्के
२ वर्षे	:	२ $\frac{३}{४}$ टक्के
३ वर्षे	:	३ टक्के
५ वर्षे	:	३ $\frac{१}{२}$ टक्के
१० वर्षे	:	४ टक्के

अल्प मुदतीच्या ठेवीचे दरासंबंधी माहिती बँकेच्या पुणे मुख्य कचेरीत पत्राने अगर समक्ष मिळू शकेल.

पुणे २. } वा. ग. आळतेकर
ता. ११-७-५७ } कार्यकारी संचालक

नेहमीच प्रगतिपर व सुरक्षित

दि बेळगांव बँक लिमिटेड

बेळगांव

(शेड्यूल्ड बँक)

स्थापना १९३०

★ नियमित बचत केल्याने कुटुंबाची व राष्ट्राची शक्ति वाढीस लागते.

★ कुटुंबातील मंगलकार्ये, उच्चशिक्षण किंवा घरबांधणी ही मोठ्या सर्चाची कामे पार पाडण्यासाठी नियमित बचत करणे अगत्याचें ठरते.

★ बेळगांव बँकेत क्युमुलेटिव्ह डिपॉझिटचे वा होम-सेव्हिंग्सचे सातें उघडून आपणांस ही तरतूद योग्य रीतीने करतां येते.

व्याजाचे आकर्षक दर.

आपल्या सव्वीस शाखांतून सेवावृत्तीने व्यापार व बचत याची नेहमीच वाढ करीत असलेली

दि बेळगांव बँक लिमिटेड.

एच्. एस्. कुलकर्णी

जनरल मॅनेजर